

Макар че минаваше десет часа вечерта, децата все още си играеха, защото бяха превъзбудени от представлението и многото смях на публиката. Тона и Донехра започнаха да ги подканват да привършат играта си. Тона и Хронна трябваше да си тръгват, защото на следващия ден ги чакаше усилена работа в бара. Няколкото нови сервитьорки и помощник-бармани трябваше да бъдат обучени и първите дни щеше да е по-напрегнато. Донехра и семейството му също трябваше да се прибират.

Най-накрая децата се съгласиха да свършат играта си. Малката Елма и Тонео поздравиха всички и се запътиха към стаята си. Донехра със семейството си, заедно с Тона и Хронна, се запътиха към кея, където беше закотвено корабчето на Донехра.

Физор Апс и Тера Анк щяха да нощуват при Дахра в къщата на госпожа Хронхра. Преди да си тръгнат, Физор Апс каза на мен и полковника:

- Утре сутринта ще дойда тук, за да се прехвърлим заедно в хангара, при совалката. Но първо ще се поразходя из парка. Забелязах, че тук хората са изключително толерантни и не им прави впечатление, че съм от друг вид.

- Кога най-късно трябва да тръгнем? -
поинтересува се полковникът.

- Около обед, за да можем да сме в Урби Макс на време – обясни Физор Апс. - Доколкото разбрах, срещата е в шест и половина вечерта, а там времето е с шест часа напред.

- Надявам се да тръгнем по-рано – каза полковникът, - за да можем да се подготвим и психически за разговорите.

- Не се безпокой – успокои го Физор Апс. - Първата

среща ще е само за запознаване. На следващия ден ще се проведат важните разговори. Ще имаш време да се подготвиш психически.

- Надявам се – кимна полковникът. - Но ако утре успеем да тръгнем по-рано, ще е добре.

- Ще се чуя с Адон – отвърна Физор Апс, - тя сигурно няма да има нищо напротив. Какво ще кажеш за единайсет?

- Става – съгласи се полковникът.

- Тогава лека нощ на всички – каза Физор Апс и си тръгна с Тера Анк и Дахра.

Преди полковникът и Миро да се запътят към стаите, които беше подготвила Елма, аз ги спрях и им казах:

- Говорих със Сидо Йинкс. Той ми изпрати графика на срещите. Първата е утре вечер в Съвета на Алтре Мунс в Урби Макс, в дванайсет и половина българско време, в шест и половина според нашите критерии, по тяхното време. Сидо Йинкс ми е предал часовете по нашему. Иначе техните часове са сигурно други. Следващата среща е вдругиден от десет и половина сутринта.

- По тамошно време, нали? - попита полковникът.

- Да – кимнах аз, - според нашите критерии обаче.

Сидо Йинкс ми е обяснил, че те по друг начин си пресмятат времето.

- Не съвсем – обади се Миро. - В Ноумист часовете се измерват като на Земята. Ноумист и Лонгадом са с девет часа напред в сравнение с Урби Макс. На доста голямо разстояние са.

- Миро – обади се Драгица, - откъде знаеш тези подробности?

- Кои подробности? - сепна се Миро.

- Как се измервало времето в Ноумист и колко часа била разликата с Урби Макс – каза Драгица.

- Че кога съм разправял такива неща? - учуди се Миро. - Нямам понятие как се измерва времето в Ноумист и колко часа е разликата им с Урби Макс.

- Май наистина трябва да си лягаме – поклати глава Драгица.

- Ами да – съгласи се Миро.

- Преди да си легнете – спрях го аз, - трябва да ви кажа още нещо. Сидо Йинкс ми предаде следното: Ерис Ликт в никакъв случай не трябва да се връща на кораба майка, а направо на Алтре Мунс, защото може да организира нападение за отмъщение. Освен това, Миро да не им връща ядрото на системата, преди Съветът на Алтре Мунс да е подписал гаранции, че корабът-майка ще напусне Земята, без да причинява каквито и да било повече щети.

- Те са причинили и без другото доста – каза полковникът. - Петите на опорите на кораба са смазали доста гори, ниви, лозя, дори и вили. За късмет, в тях не е имало хора. Да не говорим за прекъснатите далекопроводи. Не знам дали са ги възстановили, но доста разходи са това.

- Смятам, че ще се споразумееш за обезщетение с тях – предположих аз.

- Зависи – поклати глава полковникът. - Те са съвсем друга култура. Не знам нищо за тях. Каква е логиката им, също не знам. Може и да са много подобни на нас, но сигурно има неща, които ни различават, а може би и раздалечават. Трябва да бъда много внимателен. Те могат да сметнат, че задържането на Ерис Ликт и хората му е враждебен акт, независимо от това, че те отправиха сериозна заплаха срещу град с няколкостотин хилядно

население.

- Нещата са много по-сложни – намеси се Драгица.
- Мисля, че сега в Съвета на Алтре Мунс има сериозни разногласия по много въпроси, защото влечугите от Мундо Майс имат все по-силно икономическо и културно влияние. Но, предполагам, че Алтре Мунс, по традиция, ще е на наша страна. Произходът ни е общ, затова има по-голяма вероятност да не се заядат за Ерис Ликт.

- Какво знаеш за произхода на жителите на Алтре Мунс? - поинтересува се полковникът.

- Смятам, че езикът им е сроден с латинския – обясни Драгица. - Сега обаче масово се налага езикът на влечугите. Те никога не са владели Алтре Мунс, но езиковото им влияние е такова, каквото на английския на Земята.

- С езиковото влияние нахлува и чуждата култура – каза полковникът. - Това потвърждава опасенията ми, че ще ми е трудно да уловя логиката им.

- Не се безпокой – отвърна Драгица. - По принцип, основата на някаква договореност не са различията, а общите интереси. Ако те са склонни да подпишат някаква договореност, в нея ще са посочени именно общите интереси. А ако има различия, те ще излязат на яве при преговорите, за да се изчисти текстът на договореността.

- Ще ми е нужна помощта ти – погледна я полковникът. - Разбрах, че имаш способности.

- Ще се навъртам наоколо – усмихна се Драгица. - Ако, разбира се, съветниците на Алтре Мунс се съгласят. Но ако не съм в залата за преговори, ще гледам да бъда наблизо. Мога да имам доста голям обхват понякога. Зависи от концентрацията ми. Но и от пречките и външните влияния.

- Значи, мога да разчитам на теб? - попита я полковникът.

- Да – кимна Драгица.

След това всички се отправихме към стаите си, които Елма ни показа. Те бяха на втория етаж. Изненадах се колко обширна е къщата. Имаше поне пет стаи на втория етаж, голям хол, три бани и тоалетни. Отвън къщата изобщо не ми се стори толкова голяма.

След като се прибрахме в предназначенията за нас стая, аз и Леа не можахме да си легнем веднага. Бяхме доста развълнувани от случилото се през деня и тази вечер.

- Не мога да си обясня всички тези неща – казах аз.

- Попаднахме в това измерение уж случайно, след това случайно Миро и Драгица попадат във Варна, тази вечер пиесата случайно съвпада със случки, преживени от Миро, Драгица и други. Дори и мен намесиха в тези истории от преди хиляда години. Не мога да разбера и как Хродо Дадон разпознава физиономии.

- Такава й е професията – предположи Леа.

- Няма как да знае, че в даден момент на дадено място ще се появят лица отпреди хиляда години и да се подготви – усъмних се аз.

- Тогава е получила отнякъде информация, че това ще се случи – направи още едно предположение Леа.

- Тази информация може да е само от някой гадател – засмях се аз.

- Да – извика Леа, - точно така! Всички тези уж случайни съвпадения не станаха ли прекалено много?

- Повече от прекалено много! - натъртих аз. -

Сещаш ли се за пречупеното дърво пред невидимата врата?

- Какво за пречупеното дърво? - не разбра Леа.

- Знаеш ли от какво е пречупено? - попитах аз.

- Не – вдигна рамене Леа. - Не беше ли разправяла нещо по този повод госпожа Хронхра?

- Едва ли госпожа Хронхра – поколебах се аз, - по-скоро Нора ни беше казал нещо, като че ли междуизмерната мембрана се дестабилизирала. Но сега започва да ми се прояснява. В деня, когато попаднахме тук, през невидимата врата е минала совалка. Сетих се, че при снижаване, за да мине през вратата, совалката няма как да мине, без да пречупи дървото.

- Значи совалката е минала от Варна към Хронда, така ли? - попита Леа.

- Така излиза – кимнах аз. - Доста дълго време явно не е минавано оттам със совалки. Дървото беше доста старо. Изведнъж са се активирали и совалките.

- Явно – съгласи се Леа. - И в буквалния, и в преносния смисъл. Оттогава през невидимата врата има голямо сноване.

- И ще продължи още известно време – казах аз.

- Добре – замисли се Леа, - но кой е минал пръв, когато е пречупил дървото?

- Някой ми беше споменал за Додранс – отвърнах аз. - Може и той да е.

- А може и да не е – предположи Леа. - Не мога да направя връзката между госпожа Хронхра и Хродо Дадон.

- Връзката засега е ясна – казах аз. - Средството 'за по-млада и свежа плът'. Обаче, засега не може да се направи връзка между информацията, с която разполага Хродо Дадон, и идването на совалката преди нас.

- Сигурно има начин да се намери повече информация – въздъхна Леа. - Само с предположения не можем да намерим отговор.

- В мрежата Алахран може да има отговор –

отвърнах аз, - но езиковата бариера е сериозна.

- Можем да помолим някой да направи това – предложи Леа.

- Ще трябва ти да се заемеш с този въпрос – казах аз. - Поне утре и в друг ден ще придружавам полковника. Разбира се, ще се опитам да подразбера нещо от Адон, но не съм много сигурен. Затова, ако през това време се порови из мрежата Алахран и се потърси повече информация за влезли совалки през невидимата врата, ще е добре. А и повече информация за Хродо Дадон няма да е излишна. Пък и за този сайт, за който работела.

- Ще видя какво мога да направя утре – прозя се Леа. - Май ще трябва вече да си лягаме.

- Е, вече може да си лягаме – съгласих се аз. - Утре ще измислиш нещо. Може и Елма да помогне.

- Не ми се искаше да я замесвам – каза Леа. - Тя вече не е млада.

- Действай внимателно – отвърнах аз. - Ще прецениш според ситуацията. Обаче, нямаме много познати тук и изборът не е голям.

Прав си – кимна Леа и се приготви за лягане.

